

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Prețul abonamentului :

Parohiile cl. I. pe un an 800 Lei
Parohiile cl. II. 700 Lei
Parohiile cl. III. și subclasa 600 Lei
Pentru particulari 500 Lei

APARE DUMINECA

MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI
EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.

Prețul inserțiunilor.

Concure de prof. 1'000 Lei. Parohii de
cl. I 1000, de cl. II 800, de cl. III 600 Lei
Celelalte publicații 1 cm. □ 3,50 Lei.

Cuvântarea

**P. S. Sale Episcopului Veniamin din pri-
lejul premierii muncitorilor U. D. R.**

In numele Tatălui și al Fiului și al Sf.
Duh, Amin.

*Domnule Ministru,
Iubiții mei fii suflați.*

Cu părintească bucurie am venit să aduc binecuvântarea Bisericii și să implor darurile lui Dumnezeu la această sărbătoare a **muncii cinstite** a unor harnici slujbași și muncitori ai acestei mari instituții, pusă în slujba Neamului și a Țării.

Răsplata ce li-se acordă astăzi este o binemeritată apreciere și recunoaștere a muncii devotate ce au dezvoltat-o în decurs de 30-40-45 ani în această Uzină, nu urmărind numai câștigul pentru asigurarea existenței lor și a familiei, ci împlinirea conștiințioasă și cinstită a datoriei, pentru promovarea binelui obștesc al Patriei, căreia suntem datori cu toții să-i jertfim toată munca și strădanile de fiecare clipă, și dacă va fi nevoie tot ce avem mai scump, viața noastră.

Darurile oferite acestor meritoși muncitori nu trebuie privite numai ca o recompensă materială a credincioșiei lor în muncă cinstită, ci trebuie considerate ca o distincție morală, fiind pe lângă aprecierea binemeritată o încurajare, care trebuie să servească ca un îndemn și pildă pentru ceilalți muncitori, spre a-și intensifica munca cantitativ și calitativ și pentru a stăruii și ei în aceeași pilduitoare râvnă întru îndeplinirea datoriei. Munca răsplătește în sine pe toți cei ce o săvârșesc cu dragoste, prin mulțumirea sufletească ce i-o procură.

In acest înțeles trebuie privite premiile

acordate din partea conducerii Societății U. D. R., care în forma aceasta voește să încurajeze munca modestă și cinstită, spre a da imbold la o cât mai zelosă și cinstită activitate.

Trebuie să fiți mândri cu toții, că Domnii Miniștri și alți demnitari înalți ai Țării au ținut să cinstească cu prezența lor această sărbătoare dată în cinstea voastră.

Domnilor,

Munca nu este un blestem ci o binecuvântare, o rugăciune adusă lui Dumnezeu, care ne-a lăsat acest pământ pentru a-l stăpâni prin munca și mintea noastră. Munca nu desbină, ci înfrățește pe oameni în dragoste.

Mântuitorul Hristos însuși ne dă pildă de muncă, câștigându-și alături de tatăl Său până cea de toate zilele prin muncă de teslar a brațelor Sale sfinte. Alături de apostoli Mântuitorul și-a asigurat traiul prin munca manuală. Cel mai mare apostol al Domnului Sf. Pavel a fost impletitor, de corturi.

El dă îndemn tuturor să muncească, și munca să fie răsplătită după cuviință. „Cine treeră să aibă parte de rodul ostenelelor sale“ (I Cor. 9, 10).

Mântuitorul Hristos prin parabola talanților în mod înțeles de toți, laudă virtutea muncii și osândește lenevia. Mântuitorul restabilește noblețea și obligativitatea muncii în această parabolă și osândește în parabola lucrătorilor viei (Matei 21, 33-41) furtul rodului muncii și proclamă totodată principiul echității și dreptății sociale, ca fiecare să se bucure de rodul muncii sale când spune: „vrednic este muncitorul de plata sa“ (Luca 10, 7), în acelaș timp osândește lenevia și îl îndrumă pe om la pilda albinei și furnicei, căci „cine nu lucrează să nu mănânce“ (II Tesal. 3, 10).

Creștinismul proclamă principiile funda-

Vorba sună ca argintul, tăcerea e grea ca aurul

mentale ale muncii cinstite în timpul când munca era numai o datorie a robilor.

De aceea creștinismul sfințește munca și o consideră ca o slujire lui Dumnezeu. „Muncește și te roagă“ e lozinca creștină, și „Muncește ca și când ai trăi în veac și roagă-te ca și când ai muri mâne“, — este întregirea dată cu drept cuvânt de un sf. Părinte. Iar Carlyle spune, că „Munca e o rugăciune în fapte“.

Neamurile creștine, sunt, din cauză că religia creștină prețuiește munca cinstită, cele mai avansate în cultură și civilizație, pentru că le îndeamnă la muncă spre desăvârșire și la o cât mai nobilă și demnă viață pentru om, ca creatură a lui Dumnezeu. Dar și istoria ne adeverește, că numai prin muncă și viață morală se ridică și se asigură progresul și trăinicia popoarelor, căci munca e un capital foarte prețios, prin care se îmbogățește capitalul cultural, moral și material al omenirii. Munca e o virtute și o binefacere pentru omenire, „este cel mai bogat izvor de bine“ (Alex. Brătescu Voinești), căci numai prin muncă poate omul să ajungă în lupta pentru existență la traiul cinstit pe care îl merită. Numai prin muncă și jertfă se poate pune temelie oricărei opere mari.

„Munca este un capital care stă la temelia vieții și drepturilor omului și este legea fundamentală de înfrățire a indivizilor în societate“. Din munca stăruitoare de ani de zile a oamenilor de știință au răsărit atâtea binefaceri pentru omenire, pentru civilizație și cultură.

Numai munca înaltă, purifică și nobilează sentimentele omului. Toate fărădelegile și crimele răsar din mintea celor ce nu vreau să muncească cinstit. Cel mai nenorocit om din lume, nu este cel sărac, ci cel ce nu știe, nu poate și nu voește să muncească. „*Munca între alte foloase are și pe acela de a scurta zilele și a lungi viața*“ spune un învățat (Diderot). De aceea o deosebită atențiune trebuie acordată creșterii tineretului în disciplina muncii organizate, bazată pe principiile nepieritoare ale Evangheliei lui Hristos, singura temelie trainică a existenței noastre ca neam creștin și ortodox. Conducătorii acestor uzine, înțelegând acest imperativ al vremii, dau o deosebită atențiune educației ucenicilor spre a putea da muncitori cvalificați, morali și cu frica lui Dumnezeu, ceea ce le este spre deosebită laudă.

În lumina acestor considerații se explică prezența Noastră în numele Bisericii ortodoxe române la această sărbătoare a muncii, pe care binecuvântându-o, înalță rugăciuni către Dum-

nezeu, ca să răsplătească tuturor ostenitorilor, dela cei mai mari până la cei mai mici, pentru munca asiduă ce o depun zi de zi, închinându-și toată priceperea și zelul pentru prosperarea acestor Uzine spre binele și înălțarea Patriei.

Aceste mari uzine în vremi de pace contribuie cu munca lor la promovarea progresului Țării prin produsele necesare culturii pământului și industriei, dela marile locomotive până la cele mai mici unelte agricole, iar în timp de războiu pregătesc armatei armele necesare la ducerea luptei la bun sfârșit. Cu bucurie constatăm că la conducerea acestei societăți sunt puși devotați și pricepuți muncitori, cari împreună cu toți ceilalți, formează o mare familie a muncii constructive.

Îngrijirea de partea socială a nevoilor sufletești prin organul „Munca și lumină“ a restabilit armonia necesară între patron și muncitori, cărorali-se apreciază munca după merit și li-se asigură, după cât permit împrejurările grele de astăzi, condiții de viață cinstită.

Invitarea Bisericii de a începe această serbare cu o rugăciune de mulțumită către Dumnezeu este dovada, că Dumneavoastră apreciați în primul rând valoarea sufletului și credinței religioase, care dă tăria acestui suflet și că numai binefacerile și darurile ei pot restabili echilibrul în suflete și că progresul omenirii nu se poate înfăptui decât numai prin realizarea principiilor Evangheliei în toate domeniile vieții. Singurul leac contra tuturor doctrinelor distrugătoare de suflete și de înlăturare a răului și de sălășluire a dragostei ca bază a *armoniei sociale* în lume, este credința creștină și darurile ei sfințitoare, revărsate de Dumnezeu prin Biserică.

Biserica binecuvântează strădaniile și munca ce se desfășoară aci și feliicită în primul rând pe conducătorii Societății pentru bunul gând al acestei serbări și apoi pe acești harnici slujitori ai muncii cinstite pentru răsplata ce o primesc astăzi din mâna superiorilor lor, ca o apreciere binemeritată. Ceilalți împreună lucrători trebuie să privească cu camaraderească mândrie această apreciere și să se străduiască să le urmeze pilda, căci numai așa se vor face vrednici de răsplata muncii lor, de a Societății și a Patriei, care-i ocrotește pe ei și familiile lor.

În aceste vremuri de răscruce ale istoriei în războiul sfânt pentru Neam și Cruce, când se hotărăște soarta neamurilor pe veacuri înainte, când se pune bază unei *noui ordine și dreptăți în lume*, este de datoria noastră a tuturor să fim la datorie cu tot sufletul și cu

toată munca noastră, cu cruțarea și toată contribuția desinteresată pentru a reîntregi Țara în dreptele ei hotare etnice, care să cuprindă pe toți Românii. Numai astfel se vor putea asigura pe seama urmașilor viitorul pe care-l merită, ca Țara și Neamul, în această parte a lumii, unde l-a așezat Dumnezeu, să poată fi apărător al civilizației și credinței creștine. Căci războiul nu-l vom putea câștiga numai cu vitejia fără seamăn a armatei de pe front, ci și cu munca cinstită de fiecare zi a întregii națiuni, care formează frontul intern și care trebuie să asigure armatei mijloacele necesare la luptă.

Trebue să existe o unanimă *solidaritate între națiune și armată*, cheazășia existenței noastre naționale, căci suportul moral pentru armată îl dă națiunea conștiință de drepturile și datorințele sale, gata de a-și apăra aceste drepturi cu toate puterile ființei sale.

Un popor nu se susține numai prin puterea armelor, ori prin munca câmpului și prin tehnica cea mai avansată, ci prin viața lui spirituală, prin sufletul lui și prin credința lui ancorată în Dumnezeu. Fără un suport moral mai înalt, popoarele, cum ne arată istoria, sunt menite pieirei. „O națiune fără suflet, — ne spune Mareșalul Conducător, — o națiune care nu știe să muncească este o națiune care nu poate să-și valorifice drepturile, e o națiune care nu poate să dureze. Prin muncă, prin onestitate și modestie, prin luptă fără trufie și prin răbdare fără îngenunchiere vom reuși să restabilim drepturile noastre... Să mergem prin muncă și luptă, cu încredere către sfârșitul luptei noastre, care nu se poate să nu ne ducă acolo unde țintim cu toții“.

În aceste zile grele, când e vorba de existența Țării noastre, pe care o amenință cea mai grozavă primejdie ce ar fi existat vreodată, comunismul bolșevic, — trebuie să ne înțelegem cu toții puterile la maximum, să muncim cu toate puterile, cu dragoste, căci nici un lucru nu e greu dacă e făcut cu voie bună; să trăim cu cumpătarea și omenia impusă de aceste vremuri, căci numai așa vom putea învinge pe dușman și vom putea asigura Neamului nostru o viață liberă și bazată pe dreptatea socială, și „vom ridica în viitor România nădejdiilor noastre drepte, România adevăratelor hotare românești“.

Numai în urma unei munci cinștite, făcute cu dragoste se va putea naște o justiție și o *etică socială*, care va produce apoi armonie între diferitele clase sociale, fără de care nu se poate realiza nici un progres durabil.

Această etică socială a fost înțeleasă de conducătorii acestor Uzine, ceea ce dă un înțeles de înaltă valoare morală acestei sărbători a muncii.

Duhul Sfânt, care la Praznicul Rusaliilor s'a pogorît asupra sf. Apostoli, să ne lumineze și întărească pe toți cei întruniți la această serbare, ca să putem primi pururea voia cea sfântă a lui Dumnezeu, făcându-ne datoria așa cum se cuvine spre binele, prosperarea și salvarea Patriei.

Înălțând în sf. biserică rugăciuni fierbinți către Dumnezeu pentru sănătatea și îndelunga domnie a tânărului și iubitului nostru Rege și pentru înțeleptul și viteazul Mareșal Conducător, cei dintâi slujitori ai Patriei și asigurându-i de tot devotamentul și de toată dragostea noastră desinteresată, le facem cele mai bune urări, ca să poată reface ceea ce am pierdut, reîntregind Țara și hotarele ei firești și ducând Neamul spre destinele lui istorice prin victoria finală, pe care o nădăjdum cu credință tare în bunătatea și dreptatea lui Dumnezeu și cu încredere neșarmurită în viteza noastră armată și în munca cinștită a tuturor.

Cu aceste gânduri să strigăm din tot sufletul:

Trăiască Regele!

Trăiască Mareșalul Conducător!

Tipul Blaga și tipul Grama

Baricada de necredință pe care s'a înălțat filosoful român Lucian Blaga, printr'o serie de lucrări recente, a pricinuit, așa după cum cerea nu numai logica, dar și intoleranța doctrinală ortodoxă, care odihnește pe revelația divină și pe dogmele infailibile ale Bisericii, ridicarea unei baricade a credinței chiar în inima citadelei ortodoxiei transilvănene, în Sibiu, acolo unde ostenește la dărâmarea supranaturalului și a credinței și filosoful susamintit.

Dar, dacă dl Lucian Blaga crede că scrierile sale sunt pe de-a'ntregul îndreptățite să apară, întrucât ele sunt scrieri creatoare sulă la sută și poartă în plus nimbul genialității, tot dl Lucian Blaga contestă același drept elementar scrierilor teologice, care sezișate de cuprinsul genial al operelor filosofice ale Dsale au luat o poziție creștinească ortodoxă și obiectivă în fața avalanșei lor de necredință, așa după cum pe vremuri sfinții părinți ai bisericii luau poziție contra unor eretici, ca: Arie, Nestorie, Apolinarie, Eutichie ori Macedonie.

Departa însă de intențiile dlui L. B. de-a

se declara el pe sine eretic de „tip Arie și compania“, el se declară geniu și nedreptățit de „tipul Eminescu“, iar teologii conștiincioși de misiunea lor: fanatici adversari de „tipul popei Grama“, care luase cândva atitudine împotriva pesimismului disolvant, budhomanjei și necredinței notorii, care transpira prin porii unor poezii ale marelui nostru poet național. Dacă atitudinile ar fi așa cum sunt de fapt, așezate pe pozițiile lor normale, proporțiile „cazului Blaga“ nu ar prezenta pentru noi nicio îngrijorare, fiindcă au mai fost apostazi și au mai fosteretici în trecutul Bisericii noastre ortodoxe și s'au spulberat, ca fumul și pulberea, sub pașii biruitori ai binecredincioșilor.

Cazul însă stă mai altfel decât cum aparent se crede: dl Blaga, departe de-a se socoti, ceea ce este el cu adevărat, un necredincios de-un titanism luciferic fără pereche, enunță despre sine judecăți de valoare fără precedent la un om ce încă se află printre cei vii — crede că ar fi *Eminescu redivivus!* — își declară apoi opera în bloc creație genială pe care și-o transpune pe plan național, iar pe teologii care-l ceartă creștinește, vădindu-i necredința și eresurile, și-i socoate nu numai dușmani ai săi, dar dușmani fanatici ai creației naționale, ai geniului autohton, ca oarecândva „popa Grama“.

Cu astfel de logică strălucită care pleacă dela o premisă falsă sau cel puțin hazardată: identificarea sa personală cu poetul Eminescu, și a cazului său cu renumitul caz Eminescu-Grama, a ajuns filosoful L. Blaga la ofensa aruncată în plină față a teologiei românești, că toți apărătorii adevăratei credințe ortodoxe sunt teologi de „tipul Grama“.

Nici acum însă cazul nu s'ar prezenta prea grav, chiar și în prezența acestei ofense gratuite ce se aruncă în obrazul unor oameni, ce nu sunt vinovați de altceva decât de apologia creștinismului, dacă în filosofia românească, cu viitorul căreia se ocupă dl L. B., nu s'ar profila un filosof al viitorului de „tipul Blaga“.

Un filosof care nu crede, care aleargă după efemeride senzaționale, după inventivități formale sgomotoase, după paravane pline de strălucire aparentă, dar după care se ascunde golul îngrozitor al necredinței totale, al carenței morale, al „creației“ de tip internațional, fără apartenențe tradiționale și naționale!

Deci, tocmai opusul a ceea ce preconizează pentru viitorul filosofiei românești dl L. Blaga!

Ne întrebăm, cu drept cuvânt, ce rosturi pentru neamul nostru pot avea „diferențialele

divine“ care nu sunt decât niște coșmaruri izvorâte din capul unui filosof avid de originalitate, sau ce folos poate avea neamul nostru dintr'un „mare anonim“ ce nici cunoscut nu se lasă, dar mi-te adorat de fiecare neam în limba lui și invocat în nevoile prin care trece...

Credem însă, că tipul Grama este mai actual și mai potrivit ca oricând în trecutul sbuciumat al istoriei săracei noastre culturi naționale. Prea descumpănit pe vremuri de geniul veritabil al lui Eminescu, popa Grama poate dormi liniștit: dela Eminescu ceea ce s'a permanentizat și durează nu este nici revolta sa contra societății, nici pesimismul său disolvant, nici budhomania sa streină de nația noastră, nici necredința contrară firii noastre românești, ci numai și numai creația sa genială.

Aceasta s'a înveșnicit în substratul ființei noastre etnice și numai aceasta menține numele lui Eminescu mereu în actualitatea spiritualității noastre românești...

Cazul Blaga, dela care se poate fără greș sări la „tipul Blaga“, ce circulă astăzi în filosofia și știința românească, va pieri însă așa după cum au pierit multe glorii false, ce n'au reeditat în cultura românească decât deșertăciunile unei necredințe ce întâiu și-a scos capul apocaliptic în Apusul Europei...

Să nu uităm pe cel dintâi filosof organizat român, pe *Vasile Conta*, care a reeditat la noi ororile materialismului și ale darwinismului, pentru ca „tipul Blaga“ ce reeditează pe *Feuerbach*, *Guignebert* și *compania* să nu însemne decât o etapă tristă în evoluția spre culme a culturii noastre autohtone.

Această cultură, puțină câtă o avem, odihnește și trebuie să odihnească numai și numai pe credința și legea noastră ortodoxă și românească.

Ea formează mândria prezentului, dar și toată nădejdea viitorului nostru subț soare.

Prof. Dr. Petru Rezuș

Inchinare muncii

Praznic luminat la Reșița.

Conducerea înțeleaptă a uzinelor metalurgice din Reșița, a aranjat Duminecă, 20 Iunie a. c., în cadre solemne, sărbătorirea a 461 muncitori, cari timp de 30-40 ani au muncit fără întrerupere în uzine.

Dincolo de premiarea acestor harnici muncitori s'a înțeles senzul adânc al aprecierii unei

munci tenace și disciplinate, dar mai ales s'a văzut că la conducerea marilor întreprinderi U. D. R. se studiază mereu noile comandamente ale ordinii sociale ce se canalizează în lume.

Veteranii muncitori din Reșița au putut constata că serbările de Duminecă, închinat muncii lor, au avut un scop etic, de a exprima recunoștința față de muncă, de a arăta că lupta între capital și muncă se află astăzi într'o depășire înțelegere, iar respectul între muncitori și patron isvorește dintr'un patriotism înflăcărat.

Prețuirea acestei munci s'a început cu binecuvântarea bisericii.

P. S. Sa episcopul Veniamin, însoțit de p. cons. ref. R. Ancușa și p. protodiacon T. Roșca, a descins Duminecă dimineața în gara Reșița, unde au fost întâmpinați de p. protopop Dr. I. Ieremia, conducătorul spiritual al parohiei Reșița, precum și de d-nii: Priminspectorii: Bărbat, Curbet, Miculescu și dir. gen. Vucu.

La ora 9^{1/2} se începe sf. Liturghie în monumentală biserică a Reșiței. Conlurgisesc: P. On. D. D. protopop Romul G. Ancușa, iconom stavrofor, protopop Dr. I. Ieremia; preoții: M. Manescu, N. Păleanu și protodiacon T. Roșca.

P. S. Sa ia loc în tronul arhieresc. Sf. Liturghie decurge într'o atmosferă înălțătoare, planând deasupra mulțimei de credincioși farmecul misticismului ortodoxiei, așa cum s'a exprimat un înalt funcționar dela U. D. R., de origină ceh. Această atmosferă sărbătorească a produs-o în primul rând Corul mixt al Reșiței, instruit și condus cu mult talent de dl. prof. C. Vladu dela Academia noastră teologică.

La sfârșitul liturghiei P. S. Sa îmbracă mantia arhierescă și împreună cu soborul de preoți săvârșește Te-Deum. Din acest prilej rostește o cuvântare despre valoarea muncii, în lumina Evangheliei, pe care o publicăm separat.

Erau de față d-nii: prof. univ. Horia Hulubei, Col. Levezeanu, dir. gen. A. Pop, General Leoveanu, amiral Gheorghiu, prefectul jud. Teodorian, dir. N. Manciu, dir. Heciko, dir. Poboran, dir. Moarșeș, A. Furlugean, Col. Boitan, prof. univ. Vlad, reprezentanții județului Caraș, precum și înalții funcționari ai U. D. R.-ului și mulțime mare de muncitori.

După rugăciunea de mulțumită toată asistența se îndreaptă către „Casa muncitorilor“ unde se desfășoară programul sărbătoririi celor 461 muncitori.

La masa de onoare de pe bina frumos pavoazată, iau loc: P. S. Sa episcopul Veniamin, P. SS. LL. Ioan Bălan al bisericii greco-

cat. și Pacha al bisericii rom. cat., dl. Ministru Bușilă, precum și reprezentanții Consiliului de adm. U. D. R.

Deschiderea ședinței festive se face cu Imnul regal, executat de cor și orchestră, sub conducerea dlui C. Vladu.

În tribuna din fața microfonului iau cuvântul d-nii: dir. gen. A. Pop și dir. N. Manciu, cari esplică rostul acestei sărbători a muncii. Mai iau cuvântul dl. Secretar gen. al Ministerului Muncii S. Băcescu și alți 3 reprezentanți ai muncitorilor din uzine, cari exprimă recunoștința celor sărbătoriți față de conducerea înțelegătoare a patronului lor.

Urmează premiarea funcționarilor și a muncitorilor cu câte 25 mii, 35 mii și 50 mii Lei, precum și câte un ceas și o diplomă comemorativă. Ansamblul impresionant de cor și orchestră de sub bagheta dirijorului C. Vladu încheie programul cu „Se 'ntorc vitejii“...

După festivități s'a aranjat o masă comună în sala de montaj a locomotivelor, unde au luat parte aproape 700 persoane.

P. Sfințitul episcop Veniamin, a toastat pentru M. S. Regele, care simbolizează unitatea muncii, a luptei și a credinței în biruință.

Corul „Muncă și Lumină“, Corul german și fanfara U. D. R. au executat diferite bucăți muzicale.

La banchet au mai vorbit: Dl. Ministru Bușilă, Dl. prof. Hulubei, Dl. Gheorghiu, Dl. Ing. Stănescu ș. a. cari au omagiat munca și rodul ei în viața de Stat.

R.

Adunarea eparhială

a eparhiei ort. rom. a Garansebeșului, perioada XXII, sesiunea III-a convocată la Garansebeș, pe Dumineca Samaritencii, în 23 Maiu 1943.

ȘEDINȚA II.

ținută Duminecă în 23 Maiu 1943, orele 5 p. m.

Președinte: P. S. Sa Episcopul **Veniamin Nistor**
Secretar: **Nicolae Cornean.**

3. În urmare, roagă cu insistență Înaltul Guvern și Onor. Minister al Culturii Naționale și al Cultelor ca recunoscând dreptul Bisericii consacrat prin sfințele canoane și prin Legea ei de organizare de a-și avea școli teologice pentru pregătirea slujitorilor altarelor să cunoască prin text de lege starea de fapt și să asigure bugetul Statului fondurile convenite bunei funcționări a Academiei noastre, înscriind personalul didactic în tabelele de salarizare cu toate drepturile câștigate.

4. Adunarea eparhială este îndreptățită

să ceară respectarea acestor drepturi autonome și imprescriptibile ale Bisericii ortodoxe, drepturi ce rezultă din legătura intimă dintre Statul român și Biserica sa, cu atât mai mult, că sacrificiul ce l-ar aduce Statul ar fi și o slabă recompensă a jertfelor făcute pe timpuri de bejenie și de asuprire, de către poporul dreptcredincios al Banatului pentru apărarea ortodoxiei și a ființei sale naționale.

Dacă totuși stăruințele noastre nu vor găsi cuvenita apreciere, Adunarea eparhială, care este și reprezintă expresia voinții și hotărârii unanime a poporului credincios din această eparhie, se va vedea nevoită să apeleze ca și în trecut la sentimentele de jertfă ale credincioșilor și din danii să mențină această instituție de care eparhia Caransebeșului și Banatul nu se pot lipsi sub nici un preț.

5. Adunarea eparhială exprimă mulțumire recunoscătoare I. P. S. Mitropolitului Nicolae pentru deosebita stăruință ce a depus în apărarea și menținerea Academiei noastre și-l roagă să nu lipsească de aceeaș solitudine părintească și în viitor eparhia noastră.

6. Roagă stăruitor pe P. P. SS. Lor Episcopii eparhiilor surori ca în frățească solidaritate să apere instituția Academiei teologice, acest patrimoniu scump al sufletului nostru românesc călit în spirit șagunian, ca toate Episcopiile din Ardeal și Banat să aibe Academii teologice, intervenind PP. SS. Lor în deplin acord la forurile în drept pentru realizarea acestui lucru.

7. Adunarea eparhială hotărăște ca în sensul celor de mai sus, din ședință, să se adreseze pe cale telegrafică: M. S. Regelui, D-lui Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, On. Minister al Culturii Naționale, al Cultelor și Artelor și I. P. S. Mitropolitului Nicolae.

M. Sale Regelui Mihai I București

Adunarea eparhială roagă respectuos pe Majestatea Voastră să binevoiască a lua sub înalta ocrotire Academia teologică din Caransebeș, pentruca această unică și cea mai veche instituție din Banat să fie menținută cu toate drepturile ei câștigate, asigurându-i se fondurile necesare.

*Domnului Mareșal Ion Antonescu,
Conducătorul Statului București.*

Cunoscând sentimentele D-Voastre de dreptate și grija ce o purtați instituțiilor cu vechi tradiții culturale și naționale, Adunarea eparhială Vă roagă respectuos să binevoiți a dispune ca Academia teologică din Caransebeș pentru această unică și cea mai veche instituție românească din Banat să fie menținută cu toate drepturile ei câștigate, asigurându-i se fondurile necesare, de către Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor.

*Domnului Ministru al Culturii
Naționale al Cultelor și Artelor
București*

Adunarea eparhială mulțumindu-Vă pen-

tru solitudinea arătată prin înscrierea în Buget a Academiei noastre pe acest an Vă roagă stăruitor să arătați aceeaș înțelegere în viitor și în cecace privește consacrarea prin text de lege a drepturilor ei câștigate.

I. P. S. Mitropolit Nicolae Sibiu

Adunarea eparhială ține să Vă exprime recunoscătoare mulțumiri pentru părinteasca ocrotire și apărare a Academiei noastre teologice și Vă roagă respectuos să nu ne lipșiți de aceeaș purtare de grijă părintească nici în viitor.

Se hotărăște în fine, ca să se continue edificiul început al Academiei teologice și autorizează Consiliul eparhial ca să afle mijloacele necesare spre acest scop.

XIII. Acelaș raportor prezintă memoriul pr. pensionar Ioan Jurca din Dragomirești în cauză personală.

La propunerea Comisiunii:

Memoriul se transpune Consiliului eparhial spre competență rezolvire.

Fiind timpul înaintat, ședința se suspendă, iar Presidiul anunță proxima ședință pentru ziua de Luni 24 Mai 1943, orele 9 și jumătate a. m.

D. c. m.

Președinte:

† **VENIAMIN**

Secretar:

Nicolae Cornean

Ș T I R I

P. Sf. Sa Episcopul nostru Veniamin a primit dela domnul Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului următorul răspuns.

Prea Sfințite Părinte,

Vă mulțumesc din adâncul inimei, pentru cartea de rugăciuni pe care mi-ați trimis-o și pentru rugăciunile înălțate.

Credința în Dumnezeu a fost pentru noi salvarea. Ea a dat străbunilor noștri tăria să înfrunte năvălirile barbare, ea a salvat ființa neamului nostru, când unele din aceste popoare s'au așezat vremelnice în ținuturile noastre; tot prin credință vom găsi tăria să luptăm până la capăt și să învingem toate obstacolele, pentru desrobirea tuturor românilor.

În acest gând, vă mulțumesc Prea Sfințite și pentru numărul mare de cărți de rugăciune pe care le tipăriți și din care ați distribuit gratuit și ostașilor.

Primiți, vă rog Prea Sfințite Părinte, asigurarea deosebitelor mele simțăminte.

Mareșal I. ANTONESCU.

Te-Deum. Implinindu-se doi ani dela întrarea României în războiul contra bolșevismului, s'a celebrat în biserica catedrală din loc un Te-Deum, pontificat de P. S. Sa Episcopul Veniamin al Caransebeșului. În cadrul acestei slujbe dumnezești P. S. Sa a

arătat însemnătatea acestei zile pentru Neam și Biserică și urând *viața* lungă și biruință M. S. Regelui și Mareșalului Conducător.

Sfârșit de an la Academia teologică. În zilele de 21-22 I. c., s'au ținut sub presiunea P. S. Sale Episcopul Veniamin, examenele anuale și generale dela Academia noastră teologică. În ziua de 24 c. s'a serbat încheierea anului academic.

După rugăciunea de mulțumită ce s'a săvârșit în cadrul sf. Liturghii, întreaga asistență a venit la Academia teologică, unde pâr. Rector Dr. Z. Munteanu și-a rostit cuvântul de încheiere. P. S. Sa Episcopul Veniamin a adus mulțumiri corpului profesoral și a dat prețioase îndemnuri studenților absolvenți în noua lor misiune.

70 ani dela moartea marelui Mitropolit Andrei. În ziua de 28 Iunie a. c. se împlinesc 70 ani de când figura trimisului dumnezeesc, a marelui Andrei, trecând la cele vecinice, zace sub lespedeala dela Rășinari.

Sufletul lui planează din înălțimile Cerului peste destinul Bisericii noastre ardelenne, însuflețind scaunele vlădicești în aceeași tradiție, păstrătoare de Neam și Ortodoxie.

Cu acest prilej noi urmașii, fii sufletești ai marelui ierarh, avem datoria sfântă de a-i păstra pioasă și vecinică amintire.

† **Preotul Gheorghe Popa.** Duminecă în 20 cor. a fost înmormântat preotul Gheorghe Popa în Greoni, unde a păstorit cu tact și cu blândețe peste 40 ani.

Dumnezeu să-l ierte!

† **Dr. Emil Grădinaru** directorul Cancelariei Episcopiei Timișoara a trecut la cele eterne în 12 Iunie a. c. Episcopia Timișorii pierde pe unul din organizatorii ei.

Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Statutul Transnistriei. Mareșalul Conducător, cu ocazia ultimei Sale vizite în Transnistria a aprobat noul Statut al acestei provincii prin care se recunoaște libertatea limbei și a credințelor religioase.

Tot cu această ocaziune a fost legiferată improprietărea țărănilor transnistrieni.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 3946 C. 1943.

Circulară

*Către Preacuc. părinți protopopi și Cucernică
Preoțime parohială, din Episcopia ort. rom.
a Caransebeșului.*

Crâncenele vremuri de război, pe cari le trăim, impun o solidarizare deplină a tuturor pentru ținta finală, victoria. Căci victoria înseamnă nu numai o oarecare isbândă, ci înseamnă supraviețuirea noastră ca Neam, înseamnă biruința definitivă a Crucii.

Și fiindcă ne luptăm în numele Crucii și pentru biruința Crucii, se cade să cuprindem cu ochi și cu inimă de creștini toată desfășurarea acestui războiu și mai ales urmările lui.

Una din aceste urmări cu care din nefericire ne isbim din ce în ce mai des este mulțimea de răniți, ciungi, schilozi, și cu deosebire ofani, copii rămași fără tată.

Nu întotdeauna acești copii sunt și săraci, dar totdeauna ei sunt avizați la dragostea și la mângăerea noastră.

Totuși pentru mulțimea de orfani și de săraci și sărăciți trebuie ca Biserica să întindă mână de ajutor, căci una din cele mai distinctive însușiri ale ei a fost caritatea.

Avem în orașele noastre o seamă de societăți caritative și filantropice, așa: Crucea Roșie, Societatea femeilor, Darul Ostașului, Consiliul de Patronaj. Toate acestea colectează bani, haine și alimente în vederea ajutorării celor orfani și năpăstuți. Pe sate asemenea societăți caritative, adică de binefacere, aproape nu avem de fel. Ici-colo Sf. Gheorghe și Oastea Domnului dau concurs preotului în activitatea caritativă. Totuși, atâta nu-i suficient. Noi nutrim ideea înființării unui orfelinat, și avem nădejdea că îl vom realiza având concursul bunilor noștri preoți și pe cel al credincioșilor înțelegători. Până vom ajunge însă la acest scop sfătuim și îndrumăm pe Cuc. Preoți să înființeze neîntârziat comitete de binefacere, așa cum dealfel prevede și Statutul Legii noastre de organizație bisericească.

Cu ajutorul și cu sfatul preotului, acest comitet sau societate va acționa hotărît și sistematic în direcția caritativă. E bine și folositor ca în fruntea lui să fie soția preotului, care este și colaboratoare în munca pastorală a preotului. Se va folosi spre acest scop suma bugetată la parohie pentru fondul de binefacere și se va apela la obolul credincioșilor, fie în bani, fie în alimente și îmbrăcăminte.

Când școalele organizează cantine și învățătorii desfășoară o activitate pe toate terenurile vieții naționale și sociale, se impune ca și preoții să desprindă senzul vremii și să acționeze în cea mai spinoasă direcție, aceea a ajutorării deaproapelui.

Aci este întreg secretul, aci întreg senzul Bisericii: iubirea, care se manifestă prin fapte de ale milei creștine,

Nu așteptăm minuni dela aceste societăți, dar așteptăm ca ele să-și facă întreaga datorie. „Nu-i voie ca vreunul din acești mai mici ai Mei să sufere“, ne zice Mântuitorul. Lăsându-i

să suferă, săvârșim impietate față de Biserică și nesocotim și o poruncă națională.

Dreptaceea, Vă îndemnăm să trageți brazdă adâncă în ogorul milei, ca Primăvara să nu aducă dureri în lume și moarte în suflete, ci să încolțească în toată nădejdea și încrederea creștină și frățească.

Despre înființarea societății de binefacere Prea Cucernicii Protopopi ne vor raporta în termen de trei luni, adică până la 1-IX a. c. arătându-ni-se și activitatea desfășurată.

Caransebeș din ședința Consiliului eparhial ținută în 28-IV 1943.

Episcop:
† **VENIAMIN**

Consilier referent:
Nicolae Cornéan

CONCURS

Se publică concurs, cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, pentru îndeplinirea prin numire din partea Consiliului eparhial a următoarelor parohii:

1. **Drinova**, protopopiatul Făgetului. Beneficii: Sesiunea parohială în extensiune de 32 jug. Ștola uzitată. Birul parohial uzitat. Locuință în casa parohială.

2. **Fărășești**, protopopiatul Făgetului. Beneficii: Sesiunea parohială în extensiune de 32 jug. Ștola uzitată. Birul parohial uzitat. Locuință în casa parohială.

3. **Jupânești**, protopopiatul Făgetului. Beneficii: Sesiunea parohială în extensiune de 32 jug. Ștola uzitată. Birul parohial uzitat. Casă parohială nu este.

4. **Tomești**, protopopiatul Făgetului. Beneficii: Sesiunea parohială în extensiune de 32 jug. Ștola uzitată. Birul parohial uzitat. Casă parohială nu este.

5. **Șuşca**, protopopiatul Bisericii-albe. Beneficii: Sesiunea parohială în extensiune de 17 jug. 200 st. □ Ștola uzitată. Birul parohial uzitat. Locuință în casa parohială.

6. **Socol**, protopopiatul Bisericii-albe. Beneficii: Sesiunea parohială în extensiune de 22 jug. Ștola uzitată. Birul parohial uzitat. Casă parohială nu este.

7. **Plavișevița**, protopopiatul Mehădiei. Sesiunea parohială. Ștola uzitată. Birul parohial uzitat. Locuință în casa parohială.

Preotul numit este obligat a-și îndeplini toate datorițele pastorale și profești și a suporta toate impozitele după beneficiile pe care le are.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi își vor înainta cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele convenite, prin oficiul protopopesec respectiv, Consiliului eparhial.

Caransebeș, la 24 Mai 1943. 3—3

Episcop: Consilier referent:
† **VENIAMIN** Prot. **Romul G. Ancușa**

Nr. 3595 B. 1933.

CONCURS

Fiind vacant un post de *diacon la biserica noastră catedrală*, pentru întregirea lui se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare a concursului în Foaia Diecezană.

Postul de diacon este retribuit cu salariul prevăzut în bugetul Ministerului Culturii Naționale și al Cultelor și care de prezent este de Lei 6850 salariu, Lei 2750 scumpete, chiria cuvenită și eventualul adaus familiar.

Doritorii de a ocupa acest post, având cvalificațiune pentru parohii de cl. I. își vor înainta cererile Consiliului eparhial. La cerere sunt a se alătura toate documentele personale și de studii, precum și cele despre serviciile de până acum.

Caransebeș, la 10 Iunie 1943.

Episcop: 2—3 Consilier referent:
† **VENIAMIN** Prot. **Romul G. Ancușa**

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 82|port. 1943.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul, Șef Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908, prin aceasta public, că în urma sentinței civile a Judecătoriei Mixte din Caransebeș No. 208/1942 în cauza urmăritorului Simion Busu din Buchin reprez. prin adv. Constantin Vasilescu din Caransebeș, pentru eșirea din indiviziune prin licitațiune publică a unui cazan de distilat țuică cu toate accesoriile (tava, calpacul, șivla, șarpele și un vas de transportat comina), în valoare de 40.000 Lei, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma sentinței Judecătoriei Mixte Caransebeș, sub Nr. 208/1942, pentru eșirea din indiviziune prin licitație publică a unui cazan de distilat țuică cu toate accesoriile și spesele de 8560 Lei stabilite până în prezent, se fixează licitațiune pe **ziua de 3 Iulie 1943 orele 10 în comuna Buchin** la locuința urmăritului și toți aceia care au voe a cumpăra sunt invitați cu aceea observare că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107,108 din legea LX 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Caransebeș, 15 Iunie 1943.

Șef Portărel,
Dr. Constantin Stângu

Comisariatul de Poliție Caransebeș, jud. Severin.

Nr. 1012 din 21 Iunie 1943.

Publicație

Se aduce la cunoștința celor interesați, că la Comisariatul Poliției Caransebeș se ține licitație publică, cu oferte închise și sigilate, pentru repararea localului Poliției, situat în strada Piața Unirii Nr. 2.

Licitația va avea loc în ziua de **1 Iulie 1942**. Prețul inițial al licitației este de Lei: 243.030 (două sute patruzeci și trei mii treizeci) Lei.

Supraferte nu se primesc.

Actele și condițiunile de licitație se află în caetul de sarcini la Poliție, unde se pot vedea în fiecare zi între orele 11-13.

V. Danciu
Șef de Poliție